

Abstrakt

Práce pojednává o procesu očisty ve filmovém oboru po druhé světové válce, kterou v letech 1945-1946 prováděla disciplinární rada Svazu českých filmových pracovníků. Ještě před ustavením retribučních dekretů vznikly v rámci mnoha odvětví veřejného života revoluční denacifikační komise, jež bez jakéhokoliv právního podkladu soudily pracovníky spolupracující s okupanty. Film, jakožto veřejností velmi sledované médium, tímto procesem také prošel a to pod dohledem nového vedení kinematografie, jehož hlavním zájmem bylo znárodnění oboru. Cílem práce je objasnit koho a za jakých podmínek komise soudila, jakým způsobem rozhodovala a kdo v ní působil a naznačit, jak ovlivnila další směřování poválečné československé kinematografie.